

BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
TUZLANSKI KANTON  
KANTONALNI SUD U TUZLI  
Broj: 28 0 K 082152 25 KŽ  
Tuzla, 22.01.2026. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Merside Sušić kao predsjednice vijeća, te Samira Jusičića i Merime Gutić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Amele Pašić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog A.B.1, zbog krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 3. u vezi sa stavom 2. i 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, te krivičnog djela Neovlašteno nabavljanje, držanje i prodaja oružja i bitnih dijelova za oružje iz člana 72. stav 1. Zakona o oružju i municiji i krivičnog djela Neovlašteno nabavljanje, držanje i prodaja municije iz člana 73. stav 3. Zakona o oružju i municiji, odlučujući o žalbi braniteljice optuženog A.B.1, advokata Selme Skenderović Nalić iz Gradačca, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Gradačcu broj 28 0 K 082152 23 K od 27.12.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 22.01.2026. godine donio je

P R E S U D U

Žalba braniteljice optuženog A.B.1 odbija se kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Gradačcu broj 28 0 K 082152 23 K od 27.12.2024. godine potvrđuje.

O B R A Z L O Ž E N J E

Presudom Općinskog suda u Gradačcu broj 28 0 K 082152 23 K od 27.12.2024. godine optuženi A.B.1 oglašen je krivim zbog krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 3. u vezi sa stavom 2. i 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu KZ FBiH), te krivičnog djela Neovlašteno nabavljanje, držanje i prodaja oružja i bitnih dijelova za oružje iz člana 72. stav 1. Zakona o oružju i municiji, ("Službene novine Tuzlanskog kantona" broj 17/2015 od 31.12.2015. godine), a sve u vezi sa članom 54. KZ FBiH, pa mu je sud primjenom navedenih odredaba te uz primjenu odredaba članova 42., 43. stav 1., 49. stav 1. i 54. KZ FBiH za krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 3. u vezi sa stavom 2. i 1. KZ FBiH utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, a za krivično djelo Neovlašteno nabavljanje, držanje i prodaja oružja i bitnih dijelova za oružje iz člana 72. stav 1. Zakona o oružju i municiji mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, te ga je primjenom člana 54. stav 2. tačka b) KZ FBiH osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci.

Na osnovu člana 72. stav 2. i člana 73. stav 2. Zakona o oružju i municiji Tuzlanskog kantona od optuženog se presudom oduzimaju: pištolj austrijskog proizvođača „ISSC“ model „M 22“, kalibra .22 LR (5,6 x 15 mmR) bez uočene fabričke oznake, sa pripadajućim okvirom za municiju kapaciteta 10 komada metaka, 6 (šest) komada bojeve municije kalibra .22 LR (5,6 x 15 mmR), 195 (stotinu devedeset i pet) komada bojeve municije kalibra .22 LR (5,6 x 15 mmR) i dva funkcionalna prigušivača pucnja za vazдушna oružja/pušku (od kojih jedan crne boje sa natpisom „A-TEC“, norveške proizvodnje, dužine 14 cm, a drugi sive crne boje, bez oznaka, dužine 20 cm), koji predmeti će se nakon pravosnažnosti presude dostaviti i uništiti u PU Gradačac, Policijska stanica Gradačac.

Na osnovu člana 202. stav 1. u vezi sa članom 199. stav 2. tačke a) i g) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu ZKP FBiH) optuženi je obavezan da na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 84,00 KM, te paušalne troškove suda u iznosu od 50,00 KM, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Protiv ove presude žalbu je izjavila braniteljica optuženog A.B.1, advokat Selma Skenderović Nalić iz Gradačca (u daljem tekstu braniteljica optuženog), zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, sa prijedlogom da drugostepeni sud uvaži žalbu, presudu preinači u dijelu krivičnopravne sankcije i optuženom za učinjeno krivično djelo nasilja u porodici utvrdi kaznu zatvora u kraćem trajanju, te mu izrekne jedinstvenu kaznu zatvora u kraćem trajanju.

Kantonalni tužilac nije podnio odgovor na žalbu braniteljice optuženog A.B.1.

Na sjednici vijeća ovog suda, održanoj u smislu člana 319. stav 8. ZKP FBiH, sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 321. ZKP FBiH u vezi sa članom 3. Zakona o izmjenama i dopunama ZKP FBiH (Službene novine FBiH broj 08/2013), u granicama žalbenih navoda braniteljice optuženog, te po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud prilikom izbora vrste i visine krivičnopravne sankcije kao olakšavajuće okolnosti optuženom A.B.1 cijenio da ranije nije osuđivan, da je priznao izvršenje krivičnih djela, što je doprinijelo efikasnosti i bržem okončanju krivičnog postupka i da je izrazio kajanje zbog učinjenih djela, koje je sud ocijenio iskrenim, da je optuženi shvatio značaj svojih radnji i da su izrečene mjere ostvarile svoju svrhu te da je evidentno došlo i do izmirenja sa članovima porodice tj. oštećenim, jer je njihov stav o krivičnom gonjenju optuženog u međuvremenu promijenjen, pa više nisu zainteresovani za njegovo krivično gonjenje, zatim da se kroz trogodišnji period od učinjenja krivičnih djela do danas ponašanje optuženog popravilo i da se ponaša u skladu sa opšteprihvaćenim društvenim normama i vrijednostima, kao i da iz iskaza svjedoka oštećenih, prema kojima je vršio radnje nasilja proizilazi da je do nesuglasica i rasprava sa optuženim dolazilo uglavnom zbog toga što se u to vrijeme bavio preprodajom robe za koju su sumnjali da je ukradena, a da iz dokaza koje je odbrana provela proizilazi da je optuženi u međuvremenu i sam zasnovao porodicu i postao otac, da je zasnovao stalni radni odnos u A., te da mu je porodica sa boravištem u S., a kao otežavajuću okolnost po optuženog sud je cijenio upornost koju je optuženi pokazao prilikom izvršenja krivičnog djela nasilja u porodici, jer je utvrđeno da je oca prvo oborio na pod i više ga puta pokušao udariti, ali i udario, pa i pištoljem, te da ni nakon ispaljenja

metka iz pištolja, a ni nakon što ga je sestra više puta udarila termos bocom, nije prestao sa fizičkim napadom na oca, sve dok sestra nije povikala da ga je ranio. Sud je kao otežavajuću okolnost cijenio i da optuženi za vatreno oružje - pištolj ne samo da nije imao dozvolu, već je oružje bilo bez serijskog broja, odnosno fabričke oznake, te je uz to vatreno oružje posjedovao i dva prigušivača, čije držanje građanima uopšte nije dozvoljeno, što ukazuje na posebnu društvenu opasnost.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji braniteljica optuženog je u žalbi navela da odbrana smatra da je prvostepeni sud, kada je optuženom za krivično djelo Nasilje u porodici utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, prevelik značaj dao otežavajućim okolnostima koje se odnose na okolnosti pod kojima je djelo počinjeno, a ni iz iskaza oštećenih majke B.B. i sestre A.B.2 ne proizilazi tako iskazana upornost optuženog. Upravo sve okolnosti koje se odnose na osobne prilike i ponašanje optuženog nakon učinjenja krivičnog djela: stav oštećenih na glavnom pretresu, u što se i prvostepeni sud neposredno uvjerio, iskazanu volju optuženog da prizna sve što mu je optužnicom stavljeno na teret, činjenicu da je optuženi iskazao trud i napor, kako u uspostavljanju skladnih porodičnih odnosa sa oštećenim, tako i u pogledu njegovog ponašanja nakon učinjenja djela: zasnivanje vlastite porodice, zasnivanje stalnog radnog odnosa i finansijske brige o obje porodice, ukazuju da se i kaznom zatvora u kraćem trajanju od utvrđene za to krivično djelo, a time i jedinstvene kazne zatvora u kraćem trajanju, u konkretnom slučaju mogu postići ciljevi specijalne i generalne prevencije. U konkretnom slučaju, jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci, na koju je optuženi osuđen, pogodila je i same oštećene nakon otklanjanja porodičnih razmirica i pružene šanse i optuženom i oštećenim da razvijaju skladne porodične odnose, posebno nakon dobijanja unuke.

Žalba braniteljice optuženog nije osnovana.

Neosnovano se žalbom braniteljice optuženog ukazuje da sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio olakšavajuće okolnosti na strani optuženog te da bi se i blažom kaznom postigla svrha kažnjavanja u smislu odredbe člana 42. KZ FBiH.

Ovo vijeće takođe smatra neosnovanim žalbene navode braniteljice optuženog da optuženi nije iskazao upornost prilikom učinjenja krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 3. u vezi sa stavom 2. i 1. KZ FBiH, jer to ne proizilazi iz utvrđenog činjeničnog stanja, a kako je to pravilno utvrdio i prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude.

Naime, ovaj sud smatra da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je, cijeneći olakšavajuće i otežavajuće okolnosti na strani optuženog, a naročito težinu krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 3. u vezi sa stavom 2. i 1. KZ FBiH, optuženom za učinjena krivična djela utvrdio kazne zatvora kako je naprijed navedeno, te ga osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od deset mjeseci, smatrajući da će se sa ovako odmjerenom kaznom ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH, kroz ciljeve specijalne i generalne prevencije, koji zaključak prvostepenog suda se podnesenom žalbom braniteljice optuženog ne dovodi u pitanje, pa ni navodima koji se odnose na osobne i porodične prilike optuženog, te i ovaj sud smatra da utvrđena pojedinačna kazna zatvora za krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 3. u vezi sa stavom 2. i 1. KZ FBiH, kao ni izrečena jedinstvena kazna zatvora optuženom, nisu prestrogo odmjerene.

Iz navedenih razloga ovaj sud je, a kako nije našao ni povredu Krivičnog zakona na štetu optuženog na koju pazi po službenoj dužnosti, na osnovu člana 328. ZKP FBiH donio presudu kojom je žalbu braniteljice optuženog odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Zapisničar  
Amela Pašić, s.r.

Predsjednica vijeća  
Mersida Sušić, s.r.